

[Korsgaard.]

Tingene alene. Naar, som sagt, et Forslag af en saadan Rækkevidde som det foreliggende overhovedet ikke kommer til Behandling i Tinget, efter at Medlemmerne har faaet Lejlighed til at se lidt paa det, synes jeg, det vilde være en Understregning netop af, at det er Finansudvalget, der giver Bevillingerne, hvad det jo faktisk ikke er; der er faktisk ikke givet nogen, før Rigsdagen har tiltraadt dem, og denne Tiltræden skulde efter min Mening ikke alene være en Formalitet, men i hvert Fald ogsaa i nogen Grad en Realitet.

Som tidligere Medlem af Finansudvalget har jeg set en hel Del af de foreliggende Ændringsforslag, men der er kommet en hel Del til, paa den højtærede Finansministers Budget navnlig vedrørende Skatterne og paa den højtærede Ministers for offentlige Arbejder, navnlig vedrørende Statsvirksomhederne, hvilket har forandret Billedet, men der er jo ikke noget at sige til, at man fra Administrationens Side har villet tage de nyeste Oplysninger med. Jeg vil gerne stille nogle Spørgsmaal, og jeg skal bemærke, at jeg fuldt og helt vil gaa frem efter Betænkningen, og jeg skal da straks pege paa Betænkningens Nr. 8, Til. B. Sp. 2489—2490, der i særlig Grad omhandler Statsbanernes Indtægtsside. Tallene her viser noksom, at Indtægten har været væsentlig mindre end oprindelig forudsat, og der peges i Indledningen paa, at Underskuddet, som oprindelig var beregnet til 21 Mill. Kr., nu er blevet ca. 27½ Mill. Kr. Jeg maa maaske have Lov til at pege paa, at jeg allerede ved Finanslovforslagets Fremlæggelse stillede mig overmaade tvivlende med Hensyn til, om Budgettet kunde holde, og det har da ogsaa vist sig, at det ikke har kunnet det. Det er ikke alene Vinteren, der her har sat sine Mærker, det er Budgettet, der i det hele taget har været lagt for gunstigt, idet man, som det fremgaar af den nævnte Redegørelse, regner med, at kun de 1½ Mill. Kr. skyldes den strenge Vinter. Jeg vil da gerne spørge den højtærede Minister, om han overhovedet har nogenlunde Oversigt over, hvad Eftervirkningerne af Isvinteren vil betyde i Retning af Udgift for Statsbanerne, jeg tænker her naturligvis i ganske særlig Grad paa, hvad det vil koste at reparere de Skader, som den strenge Vinter formentlig har forvoldt Færgerne. Jeg maa maaske her gøre et lille Sidespring og stille et Spørgsmaal — jeg ved ikke, om det bliver til den højtærede Handelsminister eller den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri eller eventuelt

til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, det kan jo efterhaanden blive lidt vanskeligt at finde ud af, hvilke Ministre man egentlig skal henvende sig til —, nemlig om man har fortsat de Overvejelser, der var fremme, om Anskaffelse af en ny Isbryder til den kommende Vinter, eller om Sagen skal ligge hen. Hvis der overhovedet skal være Mulighed for, at en saadan Isbryder kan gøre Gavn i den kommende Vinter — det er der maaske allerede ikke mere Mulighed for, det skal jeg lade staa hen —, er det sikkert paa allerhøjeste Tid, at man faar bestilt et saadant Skib, men jeg spørger altsaa, om denne Sag, som maaske en hel Del andre, skal have Lov til at ligge til bedre Tider.

Jeg vil gerne i Forbindelse med Isbryderen spørge om — og det bliver i særlig Grad et Spørgsmaal til den højtærede Minister for offentlige Arbejder —, hvorvidt der her under Ændringsforslagene skjuler sig Udgifter til en Slags Gratiale til de Folk under Statsbanerne, som er ansat ved Søfartsafdelingerne, i Anledning af det meget store og meget vanskelige Arbejde, som Isvinteren har givet dem. Jeg tror ikke, at jeg husker fejl, naar jeg siger, at man ved tidligere Lejligheder har udbetalt saadanne Gratiale, og jeg tror ogsaa, at de fleste dog vist vil give mig Medhold i, at de almindelige Regler, man har paa dette Omraade, og som formentlig bygger paa en vis speciel Indtægt for hver Overfart, ikke passer godt under de Forhold, vi havde i den forløbne Isvinter. Medens Overfarten ved Store Bælt, hvor jeg kender Forholdene bedst, normalt varer ca. 5 Kvarter, har vi jo i Vinter haft Eksempler paa, at den har været henimod et Døgn, og saa vil dog sikkert de fleste erkende, at en Afgift, der er fastsat under Hensyn til en saa kort Overfartstid som 5 Kvarter, ikke har megen Rimelighed for sig. Jeg retter altsaa dette Spørgsmaal til den højtærede Minister — dog ikke paa mit Partis Vegne, lige saa lidt som de andre Spørgsmaal, men jeg tror, det vil have Interesse i store Kredse —, om man har Opmærksomheden henvendt paa, at Staten, naar nogle Tjenestemænd gør et ganske særlig stort Arbejde paa Grund af foreliggende Forhold, da ogsaa bør være en Arbejdsgiver, der tager rimeligt Hensyn hertil.

Medens jeg taler om Færgerne, vil jeg gerne have Lov til at spørge, om det kan anses for at være noget, Statsbanerne tilstræber, altid i Pinsetrafikken at mangle allermindst een af de store Færger. Under